

Lovforslagets øvrige Paragrafer vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Øndringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om Forandring af Kornrende in natura til Pengeydelse efter Kapitelstart.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1471 ff, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1101—6.)

Der var til denne Behandling ikke fremkommet andre Øndringsforslag end dem, der ere opførte i Betænkningen.

De stillede Øndringsforslag og Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (S. A. Hansen): Nærværende Lovforslag er indbragt gennem det private Initiativ af 4 ærede Medlemmer af Thinget. Det er ikke meget umfangrigt; det bestaar kun af 2 Linier, hvori det hedder: „Efter 1ste Januar 1876 skal ittedetfor Ydelse af Tiende in natura træde Betaling af Penge efter hvert Steds Kapitelstart.“ Jeg antager, at det er gaaet de ærede Forslagsstillere, som det gif flere af os Andre, at vi mente, at dette Lovforslag vilde være et af dem, som uden synderlig Mobbør kunde gaa igjennem Rigsdagen og vinde Hans Majestæts Billigelse. Men de ærede Forslagsstillere og deres politiske Venner have erfaret, hvad det vil sige, at gjøre Regning uden den høie Indenrigsminister; for saavidt kan det være godt, at de ogsaa en Gang have gjort denne Erfaring. De svømme ellers i andre Sager oopenaa med den ærede Indenrigsminister, saa at de her kunne faae en Tølelse af, hvad det er at gjøre sin Regning op, uden at den ærede Indenrigsminister er med. Dette lille Lovforslag har jo mødt den samme Banskelighed, som saa mange andre Lovforslag, at det ikke har kunnet vinde den høie Indenrigsministers — jeg vil ikke engang tale om Bifald, — men blot Naade; han har tværtimod modtaget det med den allerførste Unaade, og han har strax ved første Behandling omtrent erklæret sig Løs fra alt Matkterfab med et saadant Lovforslag. Udvalget har gjort sig Umage for at se, om det dog vilde være muligt at finde en Naade, hvor-

paa man kunde komme lidt videre med denne Sag, i det glade Haab, at maaske Indenrigsministeren kunde bringes med. Vi kunne jo ikke give den ærede Indenrigsministers Modstand mod Lovforslaget Medhold; thi det forekommer os, at det er saa simpelt og saa ligesvemt, at man her maatte kunne gaa ind paa denne Tanke, nemlig, at Tienden in natura for Fremtiden ophører at leveres i denne Form, men betales med Penge efter Stedets Kapitelstart. Det er jo nemlig overalt — saavidt jeg veed — anset for en nødtvungen og den eneste retfærdige Ansættelse af Kornpriserne, som man kan komme til her i Landet, og Kapitelstarten er jo Regel og Norm for saa mange andre Ydelser af samme Natur som den her omhandlede. Men under disse Ønskeudtalelser i Udvalget med Hensyn til den ærede Indenrigsministers noget gaadefulde Modstand kom vi til at tænke os, at denne Modstand dog mulig kunde ligge i, at der kunde være en Smule at indvende imod saaledes uden videre at lade Kapitelstarten være det Afgjørende for Betalingen af disse Kornydelse paa de Steder her i Landet, hvor Kapitelstarten sættes for større Distrikter. Som bekendt sættes den paa enkelte Steder for smaa Distrikter, medens den paa andre Steder sættes for temmelig store Distrikter. Navnlige sættes den herovre og, saavidt jeg veed, ogsaa i Sjællands Stift stiftsvis, og vi have nu tænkt os, at mulig den ærede Ministers Hensyn til den strenge Retfærdighed — thi vi maa jo forudsætte, at det er saadanne Hensyn, som have bevæget ham til at være imod Lovforslaget — kunde imødekomes lidt nærmere, naar man ved Afgjørelsen af, hvad der skal betales for Tiendeydelsen, satte en anden Kapitelstart, om jeg saa maa kalde det, for mindre Kredse, saaledes at man herredsevis satte Taxter, der da skulde være gjældende for vedkommende Herred. Vi have tænkt os, at dette muligen kunde gjøre Udslaget med Hensyn til den ærede Ministers Ønske paa dette Lovforslag. Vi Andre fandt, at det var indtil det Øverste at give Hensynet til Retfærdigheden Alt, hvad denne kunde fordr. Læger jeg f. Ex. Sjællands Stift, da er det, som ogsaa kortelig forklaret i Betænkningen, klart nok, at Kornpriserne i det nærmeste Amt ved Kjøbenhavn blive satte noget lavere i Kapitelstarten, end de egentlig ere, fordi Priserne i de længere bortliggende Amt og Egne af Stiftet ere lavere, og disse lavere Priser igjen faae Indflydelse ved Uddragelsen af Kapitelstarten. Det kunde derfor siges, at Tiendetagene i Kjøbenhavns Amt maaske vilde faae lidt mindre, end de egentlige Kornpriser udgjøre, og paa den anden Side kunde det igjen siges, at Tiendetagene i de fjernere Egne af Stiftet mulig vilde faae lidt mere, end Kornpriserne der paa Stedet udgjøre, hvilke altsaa for Tiendeydelse vilde være mindre retfærdigt, idet de høiere Kjøbenhavnske Priser fik Indflydelse paa Kapitelstarten i det Hele taget,